

bringe en Statistik, som ingen kan tvivle om er korrekt, over, hvorledes Lønningsforholdene ere helt igennem paa Orlogsværftet, og naar denne Statistik er fremkommen, vil jeg overveje, om jeg finder, at der er Anledning til at gaa til Lønforhøjelser. Jeg vil ikke her paa Forhaand binde mig til at fremsætte Lovforslag om Lønforhøjelse; men hvis der skulde komme et Lønforslag, hvis det bliver nødvendigt at fremsætte et saadant, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han saa vil være saa elskværdig overfor mig ikke at skælde mig ud bag efter, fordi de militære Budgetter vokse. For det er jo klart, at de militære Budgetter ville vokse betydeligt, dersom man skal skride til Lønforhøjelser og ikke mindst, hvis man skal skride til Lønforhøjelser i Retning af de Ønsker, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for.

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelser om den Ulykke, der skete paa „Havhesten“ ved Manøvrerne i Aarhusbugten, skal jeg sige til det ærede Medlem, at det er ikke rigtigt af ham, at han fremdrager løse Rygter om, hvad der kan være passeret. Jeg har i Dag forelagt for det ærede Medlem og Tinget de Oplysninger, der ere indkomne til Ministeren efter alle de Undersøgelser, der omhyggelig ere foretagne efter denne sørgelige Ulykke; og efter hvad der er forelagt for mig, kan Ulykken alene tilskrives et rent Ulykkestilfælde: en Pumpe, der ikke har været i Orden, er gaaet ud af Virksomhed, uden at nogen af dem, der have været til Stede og haft Tjeneste, kan tillægges Skylden derfor. Det er et Uheld, jeg beklager er indtraadt, det er et Uheld, der kan indtræde ved Maskiner paa Landjorden og ved Maskiner i Skibe. Men det ærede Medlem, forekommer det mig, gør ikke Sagen en Tjeneste ved at fremdrage Formodninger, naar han ikke har noget bestemt at bygge sin Formodning paa.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) og jeg blive ikke enige, selv om vi blive ved at diskutere Spørgsmaalet om Kommandanten i Odense, om General Arendrup eller om Fredericias Garnison, og det er derfor overflødig at føre denne Debat videre derom. Men det ærede Medlem tillod sig at give en Fremstilling af mig som Folketaler. Ja, det er ganske rigtigt, at jeg er Folketaler; det ærede Medlem er jo gammel Studentertaler, og der er nogen Forskel paa de to Ting. Det ærede Medlem mente, at naar jeg holder Tale, saa laver jeg en hel Del Ting

sammen i Lighed med en Lagkage og sørger saa for, at der kommer Flødeskum paa. Hvis jeg maa udtale min Opfattelse af det ærede Medlem som Taler, saa maa det maaske være mig tilladt at sige, at en Gang imellem hænder det, at det ærede Medlem trods sin akademiske Færdighed i at holde Foredrag helt glemmer Kagen og nøjes med Flødeskummet; men hver har sin Lyst for sine Penge, og jeg overlader det ærede Medlem at synge ved sit Næb. Det ærede Medlem bebrejdede mig fremdeles min Optræden overfor Oberst Ramming, idet han læste op en Paragraf i Tjenestereglementet, hvilken Paragraf jeg meget godt kender, og jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til Begyndelsen: at det er Kommandantens Pligt at yde Øvrigheden Bistand. Men det forstaar jeg saaledes, at saa skal Øvrigheden sende Bud til Kommandanten; det er Øvrigheden, som skal bede Kommandanten om at yde sin Bistand. Det er med andre Ord Politiet, her er Tale om. Og en Henvendelse fra Politiet har jo ikke fundet Sted, Politiet i Odense har haft fuldstændigt Herredømme over Situationen, fordi der var ingen Situation i og for sig, som krævede Politiets Nærværelse, end-sige Militærets Nærværelse. (*K. M. Klausen*: Der var en Premierløjtnant). Ja, der var en Premierløjtnant, men han har jo faaet sin Straf, og han er for saa vidt ude af Sagaen. Det er ganske rigtigt, at en Kommandant har den Myndighed, som det ærede Medlem tillagde Kommandanten i Odense, men det er ikke nok, at Samfundet har udrustet en Embedsmand med Myndighed; det, det gælder om, er, at denne Myndighed bruges med Forstand. Men det er ikke sket her, fordi der har ingen som helst Anledning været til at udføre det, som den nævnte Kommandant har foretaget sig, og det er det, jeg har protesteret imod. Det ærede Medlem sagde, at Fejlen ved det hele er, at det er kommet i Aviserne; men naar man ikke har gjort andet, end hvad der er rigtigt, saa gør det heller ikke noget, at det kommer i Aviserne. Hvorfor er det ærede Medlem saa ked af det? Det forekommer mig, at det var en Indrømmelse af, hvad jeg har sagt om denne Ting. Thi er det en Fejl, at det kommer i Aviserne, saa betyder det jo, at man ikke kan staa for den Kritik, som Aviserne have udfoldet i det her omhandlede Spørgsmaal.

Det ærede Medlem læste nogle Citater af Bladet „Riget“ og spurgte mig om min Opfattelse af Indholdet af disse Ci-